

GAZETA LWOWSKA

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Lwowska rada gminna uchwaliła w dobrze zrozumianym interesie kraju i ku poparciu wykształcenia w zawodzie przemysłowym z godną uznania gotowością do ofiar, założyć miejską szkołę przemysłową i pożyteczny ten dla ogółu zakład, którego koszt utrzymania wynosić będą rocznie 7000 złr., utrzymywać przy pomocy stosownych subwencji ze strony galicyjskiego funduszu krajowego i większych miast Galicji.

C. k. Namiestnictwo poczytuje sobie za miły obowiązek, podać okazaną tem chwalebna dążność ku podniesieniu stanu przemysłowego z wyrazem zasłużonego uznania do wiadomości powszechnej. Lwów, 4. października 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Rozporządzenie ministerstw stanu, sprawiedliwości, policji i wojny z 6. października 1866,

którem ku wykonaniu ogłoszonego obwieszczeniami politycznych szefów krajowych z 4. października 1866 najwyższego postanowienia z 3. października 1866, wyjątkowego z dniem 4. października 1866 z mocy obowiązującej zarządzone w rozmaitych częściach państwa zawieszenie ustaw ku ochronie osobistej wolności i prawa domowego, tudzież inne czasowo zarządzane wyjątki od ustaw ogólnych, wydane zostały na mocy dalszego najwyższego epowaznienia z 5. października 1866 dodatkowe postanowienia wykonawcze, ważne w całym państwie.

Ku wykonaniu ogłoszonego obwieszczeniami politycznych szefów krajowych z 4. października 1866 najwyższego postanowienia z 3. października 1866, znoszącego od dnia 4. października 1866 zarządzone w rozmaitych częściach monarchji zawieszenie ustaw ku ochronie osobistej wolności i prawa domowego, tudzież inne czasowo zarządzane wyjątki od ustaw ogólnych, zarządzają się niniejszem na mocy dalszego najwyższego postanowienia z 5. października 1866 następujące postanowienia wykonawcze:

§. 1. Wspomnionem cesarskim postanowieniem z 3. października 1866 wyjęte zostały zaczawszy od dnia 4. października 1866 w odnośnych częściach monarchji cesarskie rozporządzenia z 28. i 30. maja 1866 Nra. 66. i 67. Dz. u. p., jako też wydane na mocy najwyższego postanowienia z 10. lipca 1866 przez generała komendę kraju w Nizszej i Wyzszej Austrii, Saleburgu i Styrii obwieszczenie z 26. lipca 1866 i wszystkie przez rozmaitych dowódców pojedynczych oddziałów armii cesarskiej w ciągu roku 1866 wydane rozporządzenia, które w rozmaitych krajach państwa obie ustawy z 27. października 1862 Nr. 87. i 88. Dz. u. p. ku ochronie osobistej wolności i prawa domowego czasowo zawieszono, i które także na osoby ze stanu cywilnego co do pewnych karygodnych czynów karna jurydykcyi sądów wojskowych ustanowiona, lub też wykonywanie rozmaitych środków publicznego bezpieczeństwa, spokoju i porządku władzom cywilnym odjęte a przez władze wojskowe objęte zostało.

§. 2. Zaczawszy tedy od dnia wymienionego miały w przynależnych częściach monarchji wejść znówu w pełną moc obowiązującą obie te ustawy z 27. października 1862 Nr. 87. i 88. Dz. u. p., a oraz miały kompetentne sądy stanu cywilnego i inne władze cywilne odzyskać swój regularny, przed wydaniem wymienionych w §. 1. rozporządzeń, obwieszczeń i przepisów przyznany im zakres czynności, i objąć należące do nich, ale skutkiem powyższych specjalnych rozporządzeń przez sądy wojenne lub władze wojskowe zatławiane sprawy i czynności urzędowe.

§. 3. Z wytoczonych przez sądy wojskowe lub toczących się jeszcze na mocy powyższych wyjątkowych postanowień śledztw karnych przeciw osobom ze stanu cywilnego, mają sądy wojskowe doprowadzić do końca tylko te, w których jeszcze przed 4. października 1866 zapadł wyrok, chociażby tylko w pierwszej instancji; wszystkie inne zaś mają być oddane kompetentnym cywilnym sądom karnym, które w miarę ustaw obowiązujących stan cywilny ukończone być mają.

Hrabia *Belcredi* m. p. Kawaler *Komers* m. p.
Baron *John* m. p.

Wiedeń, 7. paźdz. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rezesłany został XLVIII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 112. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8go września 1866, względem połączenia miejsko-delegowanych sądów powiatowych I. i II. sekcji w Grazu.

Nr. 113. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 13. września 1866, względem upowaznienia pobocznego urzędu celnego I. klasy w Pramerhof, w okręgu finansowym Tachau w Czechach do nieograniczonego poświadczania wyjścia z kraju towarów tranzytowych.

Nr. 114. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 30. września 1866, względem opodatkowania gliceryny i mydła glicerynowego przy przywozie do miast uznanych za zamknięte dla poboru podatku konsumcyjnego, z wyjątkiem Pesztu-Budy i Pressburga.

Nr. 115. Rozporządzenie ministerstw stanu, sprawiedliwości, policji i wojny z 6. października 1866, którem celem wykonania ogłoszonego obwieszczeniami politycznych szefów krajowych z 4. października 1866 najwyższego postanowienia z 3. października 1866, mocą którego zarządzone w rozmaitych częściach państwa zawieszenie prawa bezpieczeństwa wolności osobistej i prawa domowego, tudzież i innych czasowych rozporządzeń wyjątkowych od praw powszechnych z dniem 4. października 1866 unieważnione zostało, w skutek najwyższego upowaznienia z 5. października 1866 dalsze postanowienia wykonawcze wydane zostały; ważne w całym państwie.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 9. października.

Jeden z miejscowych korespondentów wiedeńskiej „Debatte“ pisze: Jak się dowiaduje, uważają w świadomych rzeczy kołach bliskie ustąpienie hrabiego *Mensdorffa* z posady ministra spraw zagranicznych tylko za kwestję czasu, zwłaszcza że hr. Mensdorff pragnie sam ze względów zdrowia uwolnić się od swego uciążliwego urzędowania. Jednak zapewniają mnie całkiem stanowczo, że jestto dowodem bardzo złych informacji, jeżeli pogłoska, jakoby p. Beust miał zająć miejsce hr. Mensdorffa, tak bez namysłu bywa powtarzana. Czy niewiadomo, jaki charakter wyzywający musiałoby mieć mianowanie pana Beusta w obec Prus które niechciałyby układać się z Królestwem Saskiem dopokąd p. Beust nie został usunięty? A same ludy austriackie, czyż nie miałyby one nie przeciw temu, gdyby kierownictwo naszej polityki zagranicznej zostało poruczone cudzoziemcowi wchodząc tym sposobem na ową drogę, która właśnie doprowadziła do wypadków, na jakie teraz patrzeć musimy? Na to pytanie może mojem zdaniem odpowiedzieć sam sobie każdy rozsądny czytelnik.

„Pesti Naplo“ proponuje jako środek na to, ażeby *elaborat komisji piętnastu* uwolnić od długich obrad, mianowanie ministerstwa, któreby *elaborat* przyjęło i bez zmiany przedłożyło natychmiast sejmowi krajowemu do przyjęcia, czyniąc od niego jako od kwestyi zaufania, zawisłem swoje stanowisko. Gdy *elaborat* zostanie przyjęty sformułuje ministerstwo zastosowanie jego i program głównych zasad, i tak wypracowany projekt rządowy weźmie potem sejm pod obradę.

„La Nazione“ ogłasza główne punkta traktatu pokoju austriacko-włoskiego. Granicami obu państw są granice dawniejsze administracyjne kraju weneckiego. Włochy płacą Austrii 35 milion. zfr. w srebrze w 11 ratach w ciągu 23 miesięcy, tudzież biorą na siebie dług lombardzko-wenecki w stanie, w jakim jest obecnie. Stan czynny wynosi 3 1/2 mil. zfr., stan bierny 66 mil. zfr. Poddani weneccy mieszkający w Austrii mogą zachować prawa austriackiej krajowości. Obustronni jeńcy będą uwolnieni. Wszystkie przedmioty sztuki, dokumenta i archiwa należące do Wenecji, będą oddane przez Austrię bez wyjątku. Dawne traktaty handlowe między Piemontem i Austrią utrzymane będą na rok jeden, aby w ciągu tego czasu można było ułożyć nowe traktaty. Inne warunki mówią o zniesieniu sekwestru położonego na prywatnym majątku byłych panujących włoskich z zastrzeżeniem praw skarbu włoskiego i osób trzecich. Amnestya zupełna obustronnie przyznana dla skazańców politycznych, dla zostających pod śledztwem i dla zbiegów wojskowych. Korona żelazna oddana będzie Królowi włoskiemu.

W Hanowerze ogłoszone zostały dnia 6go b. m. *patent względem zajęcia w posiadanie i proklamacya królewska* o godzinie 11. przed południem śród odgłosu dzwonów i huku dział przez jenerałnego gubernatora na zamku. Szefowie władz i kolegia miejskie były zaproszone. Cała uroczystość odbyła się bez przeszkody. Patent zwraca uwagę na wojnę, prowadzoną zwycięsko ku słusznej obronie, która doprowadziła do zajęcia krajów hanowerskich. Ustawą z 20. września orzeczone zostało potęczenie z Prusami; niniejszym *patentem* bierze Król w posiadanie te kraje. Patent nakazuje przyjęcie herbu pruskiego, żąda od mieszkańców winnego postuszeństwa i przyrzeka ochronę uczciwie nabytych praw prywatnych, jako też zachowanie wedle możności dotychczasowych ustaw i instytucji.

Królewska proklamacja podnosi wspólność szczepu, miowy i zwyczajów Hanoweru z Prusami i zwraca mianowicie uwagę na nowa organizację Niemiec, która wymagała wcielenia Hanoweru. Co Prusy nabyły, to zyskały Niemcy.

Wirtemberska izba deputowanych uchwaliła na posiedzeniu z 6. b. m. pokrycie wynagrodzenia kosztów wojennych dwoma milionami nadwyżki i 6 milionami z pożyczki. Komisja adresowa oświadczyła się jednogłośnie za traktatem pokoju.

O *powstaniu w Palermie* podają dodatkowo okropne jeszcze szczegóły. Liczby obustronnych strat w walkach ulicznych nie dadzą się jeszcze dokładnie oznaczyć, gdyż wielu ranionych sprowadzono do Neapolu i t. d., a urzędowe wykazy nie są jeszcze skończone. Już przy pierwszym ataku na miasto zostało ranionych jedynastu oficerów, a walka ta trwała po tem z równą ciągle gwałtownością. Żołnierze odpłacali się brygantom naturalnie bardzo sowiec i zastrzelili n. p. w ogrodzie angielskim na miejscu 50 ludzi, których pojmano z bronią w rękę. Ale powstańcy mieli w ogóle warowne pozycje; szczególnie upoczywie broniono jednego klasztoru żeńskiego, gdzie zakonnice podjudzały zaciekle brygantów przeciw żołnierzom, lały na wojsko kipiący olej i t. p. W M. silmery musiało 28 bersalierów i zandarmów po gwałtownym oporze złożyć broń, poczem zostali zamordowani, taki sam los spotkał załogę koszar Wiktoryi. Niestarczyłoby miejsca na przytaczanie wszystkich wypadków, gdzie bryganci w sposób barbarzyński mordowali obsaczonych żołnierzy. Wandale i Turcy mogą poszczycić się tem, że znaleźli tak godnych naśladowców w dziewiętnastym wieku. Także rabowano sobie podług upodobania.

Odświeżonej nanowo pogłosce o bliskiej podróży Księcia *Gorczałkowskiego* do Biarritz zaprzecza teraz stanowczo list, nadesłany z Petersburga do „Nation. Ztg.“, który oświadcza oraz, że także wiadomość o okólniku tego ministra jako odpowiedzi na okólnik pana Lavalette jest bezzasadna. Książę Gorczaków ma być zresztą chory i od kilku dni już niewychodzi z pokoju.

Wychodzący w Paryżu dziennik „Le Monde“, który założył sobie bronić interesów katolicyzmu a osobliwie papieżstwa, zajmuje się teraz kwestyę, co pocznie Ojciec Ś. po odejściu Francuzów z Rzymu, i niełatwo się przytem bynajmniej ze swoim zdaniem, że Papież musi Rzym opuścić. Ale rzeczony dziennik przywiązuje do tego następującą groźbę: „Juz trzydzieści ośm razy musieli Papież chwycić kij pielgrzymi, i trzydzieści ośm razy sprowadzał ich Bóg na powrót na miejsce, które im nazaczył. Dlatego też mylą się antireligijne dzienniki, jeżeli utrzymują, że stronnictwo klerykalne straciło już nadzieję. Lękamy się wypadków, które się przygotowują, nie ze względu na kościół, który wyjdzie wzmocniony nanowo i zwycięski z tej walki, lecz dla nieszczęść, jakie sprowadza na świat te zamachy dokonane przeciw namiestnikowi Chrystusa. Juz rok 1866, w którym ma się spełnić najgorętsze życzenie rewolucyj, ewakuacja Rzymu, należy do najniebezpieczniejszych. Cholera, nieurodzaj, choroby roślin, wylewy we Francji, szarańcza w Algierji, słowem niczego niebrakuje, i chociaż nie chcemy wyprowadzać z tego żadnego wniosku, to przecież przyznać trzeba, że jestto szczególny zbieg wypadków. Chociażby jednak nazwano czas małoduszny, zabobonny i hołdującymi reakcyi ludźmi, my żyjemy przecież większe jeszcze obawy. My niewierzmy, by błaznierców Boga mogła ominąć kara. Dla tego jesteśmy przerażeni, to prawda; ale odwagi nie tracimy nigdy!“

Jak zapewnia „New-York-Herald“ z 25. z. m., radzili Stanton i Grant prezydentowi Johnsonowi, ażeby zalecił południowi przyjęcie wniesionych przez kongres poprawek do konstytucji. Seward rozpoczął już nanowo swoje funkcyje.

Monarchia austriacka.

Lwów, 9. października. (*Obchód imienia Jego c. k. Apostolskiej Mości.*) Jak się dowiadujemy imieniny Najjaś. Pana obchodzono w Jarosławiu uroczystym nabożeństwem w kościołach parafialnych łacińskim i ewangelickim z udziałem c. k. władz cywilnych i wojskowych, urzędów miejskich i korporacyi. Wieczorem miasto było uświetnione, a ludność przy odgłosie wystrzałów męczennych odspiewała przed portretami Najjaś. Pana i Jego Excelencyi hr. Namiestnika hymn ludu. W Starem mieście odprawiono uroczyste nabożeństwo w kościele ob. łac. i cerkwi gr. kt. w obec wszystkich urzędów, obywatelstwa, młodzieży szkolnej i ludności miejskiej.

Wiedeń, 6. października. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Cesarz Jego Mość przybędzie w niedzielę wieczór lub w poniedziałek zrana z Ischlu do Penzingu. Najjaś. Pani, tudzież dzieci cesarskie przeniosą się dopiero dn. 28. b. m. z Ischlu do Schöbrunnu.

Podróż Najjaś. Pana po tych okolicach Czech, które wojna spustoszyła, będzie dla ludności prawdziwym dobrodziejstwem, albowiem rozdawane będą zasiłki właścicielom ziemskim na zakupno bydła i uprawę roli. Słychać, że w tym względzie porozumieli się już ministrowie stanu i skarbu, aby rzeczony zasiłki mogły być wypłacane nim jeszcze komisja do ocenienia szkód wysadzona wypracuje swoje sprawozdanie.

„Gazeta wiedeńska“ donosi, że znówu zniesionem zostało wizowanie paszportów na granicach państwa, podczas wojny przywrócone.

W dniu 4. b. m. odbyła się konferencya niektórych deputowanych do byłej rady państwa. Na konferencyi tej byli obecni pp. Giskra, Pratobewera, Hasner, Hopfen, Holn, Lasser, hr. Eugeniusz Kinski, Ryger, Honisz, Szabel, Szindler, Skene, Czabusznig. W rozprawie, który się do późnej nocy przeciągnął, dyskutowano głównie kwestyę konstytucyjną i zgodzono się na stanowcze odrzucenie wszelkiego zgromadzenia delegowanych, i na załatwienie kwestyi konstytucyjnej przez radę państwa.

Zalowano, że autonomiści nie stawili się na wezwanie, mówiono następnie o programie w Aussee, którego genesis Dr. Szindler opowiedział. W koncu zgodzono się na wybranie komitetu, złożonego z pp. Pratobewery, Giskry i Hasnera, który zajęć się ma ułożeniem programu, na którego podstawie druga konferencya w dniu 5. b. m. odbyć się ma.

Komitet ten na konferencyi z dnia 5. b. m. zaproponował rezolucyę treści następującej: „Zgromadzenie uznaje, że wypadki na polu polityki wewnętrznej od wydania patentu wrzesniowego wykazały konieczną potrzebę obstawiania przy konstytucyi państwa i że spieszne zwołanie rady państwa jedynym być może środkiem ku załatwieniu zamieszek wewnętrznych, które się nieskończenie przewlekają. Zgromadzenie oświadcza się zatem z powodów formalnych i materialnych przeciwko wszelkiemu zgromadzeniu delegowanych, oraz przeciwko wszelkiemu zasięgnięciu zdania sejmów krajowych, dopóty dopóki nie nastąpi pertraktacya prawodawcza przez radę państwa.“

Rezolucya ta jednomyślnie przyjęta została. Następnie komitet wniósł wysadzenie nowego komitetu z pięciu członków złożonego, który to komitet wypracować ma program dla zgromadzenia deputowanych do rady państwa i do sejmów krajowych niemieckiej narodowości, z oznaczeniem terminu i miejsca dla takowego zgromadzenia, przy czem niany będzie względ na termin zwołania sejmów krajowych. Wniosek ten przyjęto i pp. Pratobewera, Hopfen, Skene, Hasner i Szindler na członków nowego komitetu wybrani zostali.

Rozprawy szły bardzo zwawo; nie uchwalono zaś innych rezolucyj ze względu na zgromadzenie na czas późniejszy zapowiedziane, tudzież dla tego, iż nie znane są intencye rządu.

Praga, 4. października. (*Adres do kardynała Schwarzenberga. — Gimnazjum w Budweis.*) Zeszłej niedzieli deputacya pragskiej rady miejskiej z burmistrzem na czele wręczyła adres dziękczynny kardynałowi Arcybiskupowi Księciu Schwarzenberg. Adres wyraża gorącemi słowy podziękowanie, że gdy Praga w skutek wypadków wojennych była zagrożona niebezpieczeństwem inwazyi nieprzyjacielskiej i w czasie największego ucisku przez wszystkich opuszczona, sama o sobie myśleć musiała, kardynał arcybiskup z rzadkiem zaparciem się siebie wytrwał w pośrodku obywatelstwa, udał się nawet naprzeciwko nieprzyjaciela i prosił o ocalenie miasta. Kardynał Arcybiskup odebrał adres dziękując serdecznie za ten dowód wdzięczności. „Narod. Listy“ uzalają się, że w gimnazjum w Budweis równouprawnienie języków nie zostało jeszcze przeprowadzone, ponieważ nie udzielono dotąd pozwolenia na założenie czwartej klasy paralelnej przez co wyrządzona została krzywda nie tylko miastu Budweis i jego okolicy ale oraz całemu narodowi czeskiemu. W obec tego donosi urzędowa „Prager Ztg.“, że namiestnictwo już pod dn. 2. b. m. udzieliło pozwolenie do założenia czwartego oddziału paralelnego przy gimnazjum w Budweis.

(*Demonstracye w Wenecji.*) „Debatte“ pisze: Jak wiadomo wyprawiano w Wenecji jeszcze w ostatniej chwili dziecinne demonstracye, jakimi już od dłuższego czasu usiłowano pomnożyć kłopot rządu cesarskiego. O ile to postępowanie od dawna było nie podobnem do usprawiedliwienia, o tyle jest podwójnie nieroztropnem w chwili, gdy Wenecyanie powolani są rozstrzygnąć z powagą i godnością przyszły swój los. Władze austriackie tak cywilne jak wojskowe stanowczo występują przeciw takim demonstracyom i podobnie jak niedawno w Wenecji wydano także w Mantuy odnośne obwieszczenie do ludności. Komendant twierdzy w Wenecji hr. Jacobs wydał nadto w interesie publicznego porządku rozporządzenie do tamtejszej kurji biskupiej z poleceniem zamknięcia kościoła św. Anastazego na czas nieoznaczony, ponieważ duchowieństwo już kilkakrotnie brało udział w demonstracyach politycznych.

Anglia.

Londyn, 3. października. (*Bankiet w Liverpoolu dla założycieli telegrafu atlantyckiego.*) Wczoraj izba handlowa w Liverpoolu dała wielki bankiet dla tych, co dokonali dzieła telegrafu atlantyckiego. Na tym bankiecie było do 200 gości, między nimi lord Stanley i minister handlu. Pierwszy toast był na cześć Królowej, drugi na cześć prezydenta Zjednoczonych Stanów, który natychmiast do Ameryki telegrafowano. Lord Stanley zwrócił uwagę na serdeczne porozumienie, jaki związek telegraficzny sprowadzić może między Anglią a Ameryką, podniósł jednak potrzebę większego umiarkowania z jednej i z drugiej strony. Konsul amerykański odpowiedział na toast lorda Stanley, w zastępstwie posła amerykańskiego, który z powodu podróży po stałym lądzie na bankiet przybyć nie mógł. W dalszym ciągu bankietu odeztał się depeszę prezesa rady ministrów z doniesieniem, że Królowa dyrekto-

rowi spółki budowy telegrafów, p. Gooch, tudzież prezesowi spółki telegrafu zaatlantyckiego, p. Lampson, nadała godność baronetów, zaś pp. Glais, Canning, Thomson i kapitanowi Anderson godność rycerską. Lord Derby załował, iż etykieta orderu Bath i służby morskiej nie dozwoliła mu zaproponować nadanie tego orderu kapitanowi Anderson, który przy założeniu telegrafu zaatlantyckiego wielkie położył zasługi. Rząd angielski pragnął nadać order obywatelowi amerykańskiemu Cyrusowi Field, lecz prawa amerykańskie nie pozwalają obywatelom amerykańskim przyjmowania obcych orderów.

Francja.

Paryż, 2. października. (Odpowiedź pruska na okólnik p. Lavalette. — Nieurodzaj. — Wylewy rzek. — Różne wiadomości.) „Patrie“ zamieściła analizę odpowiedzi rządu pruskiego na znany okólnik p. de Lavalette. Odpowiedź ta nadeszła w formie depezy przez podsekretarza stanu p. Thile, w zastępstwie hr. Bismarka, do posta pruskiego w Paryżu pod dnem 25. września wystosowanej. Król Wilhelm, mówi depeza, odczytał okólnik z wielkim zadowoleniem i uznał w nim mądrość Cesarza oraz niezmienną jego przychylność, ma więc nadzieję, że Cesarz przy ocenieniu tak wielkich wypadków i koniecznych ich wyników, ze wzniesłego stanowiska zapatrywać się będzie. W skutek wzniesłego tego stanowiska Cesarz pojął potrzeby sytuacji politycznej w której się Prusy znajdują, uwzględnił słuszne żądania narodu niemieckiego i uznał, że nowy porządek rzeczy w sercu Europy nie mieści żadnego dla Francji niebezpieczeństwa, ale jest i owszem gwarancją pokoju europejskiego. „Nie potrzebuję Ci powiedzieć, panie hrabio“ mówi p. Thile, „iz zdanie takowe zgadza się ze zdaniem naszym i ze zdaniem naszym minęły już czasy, w których każdy naród upatrywał potęgę swoje w słałości i podległości innych ludów, z nieufnością patrzył na to, iz ludy te siłę swę ustalają lub ludy te same obyczają i ten sam duch narodowy mające, do siebie przyłączają.“ P. Thile przyznaje dalej, iz Europa zawdzięcza mądrości Cesarza, że jedna z najtrudniejszych kwestyj, która zagrażała Europie powszechnem zaburzeniem, tak spieszenie i z powszechnem zadowoleniem załatwiona została. Cesarz silnie się do tego przyczynił, że usunięte zostało niebezpieczeństwo powszechnego zatargu i wybuchu namiętności rewolucyjnych. Po tem gwałtownem wstrząśnieniu Niemcy potrzebują czasu do wzmocnienia się, lecz to co jeszcze uczynić wypada jest dziełem pokoju i pracy wewnętrznej, co tylko paparte być może ufnością z jaką Cesarz nowe państwo powitał.

„La France“ mówiąc o urodzajach tegorocznych przyznaje, iz w skutek mokrego lata wiele ucierpiały, obawy jednak jakie się odzywają są przesadne. Faktm jest niezaprzeczonym, iz w całej Francji panuje gorączkowe wzburzenie. „La France“ radzi zachować zimną krew; sądzi że dowóz zboża nie przeniesie 10 milionów hektolitrow i nie będzie miał na targ pieniężny zgubnego wpływu; 250 lub 300 milionów franków nie mogą przestraszać lud żyjący w śród tak wielkiego bogactwa. Klęski z powodu wylewów wzmocniły wprawdzie zachodzącą obawę. Położenie gospodarstwa rolnego także nie jest świetne, jak się okazuje z zarządzonych śledztw, wszędzie daje się uznać brak rychłej pomocy. Jednem słowem wielkie jest w prowincjach nieukontentowanie, rząd starać się musi o środki zaradze.

Wylewy rzek wszędzie ogromne porobiły szkody. W departamencie Loary wszystkie drogi są uszkodzone, przeszło 70 mostów zniszczonych. Ogrody, łąki i winnice są zamulone, drzewa owocowe znacznie uszkodzone. W departamencie Ardèche stracony jest cały zbiór kasztanów, drzewa są powalone, w wielu miejscach woda zabrała warstwę ziemi rodzajnej i odłoniła opoki skaliste. W Sabaudyi wylewy też wielkie szkody zrzędziły. Komunikacya z Włochami odbywa się tylko na mulach, po ścieżkach dawno już nie używanych, kilka mostów drogi żelaznej Wiktora Emanuela zniszczone. Inżynierowie oceniją na 1,200,000 fr. szkodę którą gościniec Montenis poniósł. Do miesiąca listopada przerwana będzie prawie zupełnie komunikacya między Francją a Włochami. Przy wylewach w różnych stronach Francji wiele też ludzi życie straciło.

Cesarz wysłał dwóch adjutantów, generała Vaubert de Genlis do okolic nad Loarą, a generała Savé do okolic nad rzeką Allier, dla zbadania przyczyn takiego zniszczenia i niesienia wsparcia i pomocy na miejscu. Skutki niedołężności administracyi francuskiej występują na jaw w najgorszym świetle. Cesarz wypracował wiele planów i memoriałów, wszystko jednak zostało w dawnym stanie, okolice głównych rzek francuskich bez żadnej obrony przeciwko powodziom.

Nie wiadomo dotąd czyli dwór cesarski w jesieni uda się jak zwykle do Compiègne. Udała się tam już służba łowiecka, co jednak nie nic dowodzi. Zdaje się, iz z powodu słabego zdrowia Cesarza, zwykle festyny miejsca mieć nie będą. Takowe odstąpienie od dawnych zwyczajów musiałoby jednak być koniecznie nakazane względami na zdrowie Cesarza.

KARONKA.

(Instytut narod. imienia Ossolińskich.) Dnia 12. b. m. o godzinie 11^{1/2} odbędzie się w Zakładzie narod. im. Ossolińskich doroczne uroczyste posiedzenie, na które Dyrekcyja Zakładu szanowną publiczność zaprasza.

(Pożary.) W Podlesiu w powiecie Grzymałowskim dn. 29. z. m. spaliły się 4 domy włościńskie z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Mokrzyce w powiecie Lubaczowskim dn. 29. z. m. spaliło się 11 domów włościńskich z budynkami gospodarskimi. Szkoda wynosi 2290 złr. w. a. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Wierzbicy w powiecie Żurawieńskim dn. 29. z. m. w nocy spaliły się na folwarku prawie wszystkie budynki gospodarskie z zapasami zboża. Szkoda wynosi 9289 złr. Zboże było zaasekurowane. Ogień miał być podłożony.

W Pyszkowcach w powiecie jazłowieckim dn. 1. b. m. spaliły się 3 domy włościńskie z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Szkoda wynosi około 800 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Boryni i Butelce wyżnej w powiecie Borynieckim dn. 1go b. m. w nocy spaliły się jednocześnie dwa budynki gospodarskie z zapasami zboża. Szkoda wynosi 2000 złr. Ogień miał być podłożony.

W Czerlanach w powiecie Grodeckim dn. 4go b. m. spaliło się 6 domów włościńskich z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 5000 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Kazimierówce w powiecie Dubieckim dn. 6go b. m. spalił się dom włościński z zapasami zboża. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Manasterzu w powiecie Sieniawskim dn. 27. z. m. w nocy spalił się dom włościński z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Zabójstwa.) W Gajach w powiecie Winnickim, dziewczka B. S. zamordowała własne nowonarodzone dziecię.

W Siedliskach w tymże powiecie włościńcin A. P. zamordował swego teścia złamawszy mu 5 żeber.

(Raport tygodniowy stanu cholery w mieście Krakowie.) Od 29. września do 6. października włącznie: pozostało w leczeniu 29. września mężczyzn 8, kobiet 9, dzieci 1, ogółem 18; przybyło mężczyzn 19, kobiet 44, dzieci 25, ogółem 88; wyzdrowiało mężczyzn 10, kobiet 30, dzieci 10, ogółem 50; zmarło mężczyzn 6, kobiet 8, dzieci 5, ogółem 19; pozostało w leczeniu mężczyzn 11, kobiet 15, dzieci 11, ogółem 37.

Z komisji sanitarnej Rady miasta Krakowa,

W liczbie zmarłych znajdują się dwie obce osoby z nad granicy przywiezione.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca września 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejscę targu:											
	Zaleszczyki		Czortków		Mielnica		Husiatyn		Probusza		Jazłowiec	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Mec pszenicy	2	50	2	45	2	50	2	50	2	50	2	75
„ żyta	2		1	80	1	60	1	60	1	60	1	75
„ jęczmienia	2		1	20	1	40	1	30	1	30	1	40
„ owsa		90		80		90		80		80		60
„ hreczki	3		2		1	80	2	80	2	80	1	50
„ kukurudzy	3		2	20	2	50						
„ ziemniaków		80		70		80		80		80		60
Cełnar siana	1	10	1	27	1	25	1	10	1	10		80
„ wełny												
„ nasienia koniecu				40								
Nag drzewa twardego	6		8		9		8		8		4	
„ „ miękkiego			7		6	50					3	
Punt mięsa wołowego		10		10		10		8		8		10
Mas krowity		36		50		70						35

(Nizszo-austriacki komitet filialny wystawy paryskiej) wydał następujące obwieszczenie:

„Ces. francuzka komisya wystawy międzynarodowej w Paryżu w r. 1867 odbyć się mającej ustanowiła dziesięć nagród ogółem w sumie 100.000 franków i dwadzieścia zaszczytnych pochwał dla tych osób, zakładów lub miejscowości, które odpowiednią organizacyą lub stosownymi urządzeniami podnoszą i zapewniają dobro fizyczne i moralne tudzież umysłowe klas pracujących.

Cała nagroda 100.000 franków dostać się może także jednej osobie, zakładowi lub miejscowości za szczególne i znakomite w tym względzie zasługi. Osoby, zakłady lub gminy zamierzające ubiegać się o nagrody w mowie będące mają podać prośby swoje wszelkimi dowodami opatrzone do komitetu filialnego niz. austr. (w biurze izby handlowo-przemysłowej w Wiedniu, miasto, Strauchgasse, Montenuovo Palais) najdalej do końca października b. r.

Ostatnia poczta.

Peszt, 6. października. Prymas odebrał wczoraj telegram od kardynała Antonellogo przynoszący mu apostolskie błogosławieństwo.

stwo Jego Świątobliwości wraz z wynurzeniem najwyższego ubolewania z powodu choroby. Prymas mający się lepiej przesłał podobnie podziękowanie w drodze telegraficznej.

Praga, 6. października. Dziś wieczorem odbędzie się w kasynie niemieckiem zgromadzenie deputowanych niemieckich sejmiku czeskiego.

Bruxela, 7. paźdz. Nadeszła tu wiadomość, że Cesarzowa Charlotte zachorowała w Rzymie.

Madryt, 7. paźdz. Dzienniki zaprzeczają wiadomości, jakoby zabranie parostatku „Tornado“ wywołało reklamacje ze strony Anglii, która oświadczyła, że papiery statku „Tornado“ były pojebrane.

Bukareszt, 6. paźdz. Pożyczka z p. Lefèvre została zawarta; Winterhalter odjeżdża dziś do Paryża dla odebrania pieniędzy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. października 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	31.38	+ 1.6	68.8	połud.-wsch. sł.	pogoda
2. god. po poł.	320.59	+ 12.2	50.2	południowy	"
10. god. wiecz.	320.12	+ 4.7	72.3	"	"

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. października.

Hotel europejski: PP. Kieszkowski Józef, z Sambora. — Rosnowski Franc., z Tartakowa.

Hotel Langa: Zelli Karol, c. k. radzca i insp. telegr., z Wiednia. — Melzer Jar., c. k. porucznik, z Pragi. — Schmalz Stan., c. k. porucznik, z Wiednia.

Hotel krakowski: Nowacki Kaz., z Tejsarowa.

Hotel pod Tygrysem: Falkowski Michał, z Głuchowa. — Kubicki Karol, z Budomirza. — Raczyński Alex., z Okop.

Pod nr 204²/₄: Ihlucz Filip, z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. października.

PP. Hr. Golejewski Antoni, do Harasymowa. — Serbiński Konst., na Podole. — Torosiewicz Mik., do Poltwy. — Antoszewski Adam, do Krakowa.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „Die Hugonotten“, wielka ópera w 5 aktach. Trzeci występ p. Gustawa Elz z Berna.

Jutro (przedst. polskie.) „Zaślubiny Joasi“, operetka komiczna w 1 akcie. „Damy i Huzary“, komedia w 3 aktach przez Alex. hr. Fredrę.

Kurs Lwowski.

Dnia 8. października.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	5	97	6	05
Dukat cesarski " "	6	02	6	10
Półimperyj zł. rosyjski " "	10	32	10	47
Rubel srebrny rosyjski " "	1	91	1	95
" papierowy rosyjski " "	1	64	1	67
Talar pruski " "	1	89	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	69	78	70	62
" " " m. k. za 100 zł.	73	28	74	07
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } bez kuponów	66	42	67	25
5% Pożyczka narodowa }	67	25	68	33
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	208	17	210	33
Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej }	177	50	179	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 października.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	80
5% pożyczka narodowa	67	15
Losy z 1860 roku	79	95
Akcyje banku wiedeńskiego	720	—
" kredytowego	151	70
Londyn, 19 funtów szterlingów	127	30
Srebro	126	50
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	08 ¹ / ₂

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. października.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5%	55.50	55.60
" " bez kuponów	—	—
zwrotny po 5%	99.50	99.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	67.20	67.40
od kwiet. do paźdz. po 5%	67.—	67.20
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	76.—	77.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	60.40	60.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	63.10	63.30
dtto. po 4 ¹ / ₂ %	52.—	52.50
dtto. " 4%	46.50	47.50
dtto. " 3%	35.—	35.50
dtto. " 2 ¹ / ₂ %	29.—	33.—
dtto. 1%	11.60	12.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	152.—	152.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149.—	150.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74.50	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.20	80.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.75	88.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73.10	73.30
Renty Como po 42 lir. austr. po 5%	54.—	56.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. } po 4 ¹ / ₂ %	52.—	52.50
" " " " } " 4%	46.—	46.50
" " " " } " 3 ¹ / ₂ %	40.50	41.—
" " " " } " 3%	—	—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju } " 2 ¹ / ₂ %	49.—	51.—
" " " " } " 2 ¹ / ₄ %	45.—	45.50
" " " " } " 2%	40.—	41.—
" " " " } " 1 ³ / ₄ %	35.—	35.50
dtto. z procent. za granicą } " 5%	—	—
" " " " } " 4 ¹ / ₂ %	—	—
" " " " } " 4%	—	—

B. Krajów koronnych.

Nizszej Austrii	71.—	78.—
Wyż. Austrii	81.—	82.—
Sa chburg	76.—	79.—
Czech	77.—	78.—
Morawii	75.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	78.—	80.—
Tyrolu	95.—	98.—

kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Węgier	67.—	67.75
Ban. Tem.	66.50	67.50
Kroacyi i Sławonii	69.—	70.—
Galicyi	66.50	67.50
Siedmiogrodu	63.75	64.25
Bukowiny	63.50	64.50
Z klauzula wylos. w r. 1867	65.50	66.—
Banat Temerz.	64.50	65.—
Lomb. wen. pożycz. z r. 1850	—	—
Dług Tyrolu } po 5%	—	—
" " " " } " 4%	—	—
" " " " } " 3 ¹ / ₂ %	—	—
Dług Salzburgu } " 3%	—	—
" " " " } " 2 ¹ / ₂ %	—	—
Dług Krainy } " 2%	—	—
" " " " } " 1 ³ / ₄ %	—	—
Gal. dl. zwr. z r. 1866, " 7%	89.50	90.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	23.50	23.50
" 2 ¹ / ₂ % " 100 "	19.—	19.—
" 2 ¹ / ₄ % " 100 "	18.50	18.50
" 2% " 100 "	16.—	16.—
" 1 ³ / ₄ % " 100 "	14.50	14.50

3. Akcyje. (Za sztukę.)

Banku narodowego	720.—	722.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	151.80	152.—
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	589.—	591.—
Banku anglo-austriackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	76.75	77.25
Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1633.—	1633.—	1635.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 189.30	189.30	189.50
Połud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	204.50	205.—
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. mon. konw.	128.—	128.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208.50	209.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	177.75	178.25
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. 155.—	155.—	155.50
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. 112.50	112.50	113.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty 147.—	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. } 6let. z r. 1857 po 5%	—	—
" " " " } 10let. " 1857 po 5%	105.—	105.—
w m. k. } przeznaczone do los. po 5%	94.—	94.25
Banku narod. } na 12 m. 5%	—	—
" " " " } przezn. do losowania po 5%	89.50	89.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	70.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.50	81.—

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	98.—	99.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.50	90.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	82.—	83.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.—	126.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr. 113.—	113.—	113.50
Kol. póln. po 100 zł. m. k. 94.—	94.—	94.50
Kol. póln. po 100 zł. w. a. 90.—	90.—	91.—
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k. 75.—	75.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.—	95.50
Połud. póln. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	76.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95.—	95.50

6. Losy. (za sztukę.)

Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	92.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	85.—	—
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	122.25	122.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	80.—	81.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k. 110.50	110.50	111.50
" " po 50 zł. m. m. 48.50	48.50	49.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.50	24.50
Esterhazego po 40 zł. m. k. —	—	—
Salma " 40 " " 27.—	27.—	28.—
Palfiego " 40 " " 21.—	21.—	22.—
Clarego " 40 " " 24.—	24.—	25.—
St. Genois " 40 " " 23.—	23.—	24.—
Windischgrätz 20 " " 17.—	17.—	18.—
Waldsteina 20 " " 20.—	20.—	21.—
Keglevicha " 10 " " 12.—	12.—	13.—
Fundacya szpital. Arcyksięż. Rudelta " " " 12.—	12.—	12.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. —	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. 107.75	107.75	108.—
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. 108.—	108.—	108.25
Genoa za 100 lir. piem. —	—	—
Hamburg za 100 M. B.	95.50	96.—
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwurna za 100 lil. tosk. —	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	127.50	128.15
Lugdun za '00 fr.	—	—
Medyolan za 100 lir. wł. —	—	—
Marsylia za 100 fr.	50.60	50.70
Paryż za 106 fr.	50.70	50.80
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a. —	—	—

(31 dni po okazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wól. —	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur. —	—	—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.07 ¹ / ₂	6.08 ¹ / ₂
detto pełnej wagi	6.07 ¹ / ₂	6.08 ¹ / ₂
Korona	—	—
20 frankówka	10.22	10.23
Rosyjski imperyal	16.50	16.55
Talar związkowy	1.90	1.91
Srebro	126.50	126.75
Kurs korony w c. k. kasach 17 zł.	48 ⁵ / ₁₀	48 ⁵ / ₁₀